

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/22/2018
Identifikačné číslo spisu:	1108211282
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočičková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1108211282.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Mgr. Ing. C. E., bývajúceho v M. proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 25C/70/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. apríla 2013 sp.zn. 5Co/654,655/2012 a uzneseníu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2015 sp. zn. 4Co/500/2013 v zmysle opravného uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 5. októbra 2016, sp.zn. 4Co 499,500/2013, takto

rozhodol:

Dovolania o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava I sa pôvodne v žalobe označený žalobca - spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, IČO: 31 342 841 (ďalej len „VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o.“) domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu titulom ušlého zisku sumu 2 461 327,19 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 13,50 % p.a. od 1. mája 2006 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že nárok na zaplatenie uvedenej sumy mu vznikol v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora JUDr. L. Jakubca a v dôsledku nezákonných rozhodnutí vydaných Okresným súdom Bratislava I (sp.zn. 32Exre 16/2005 z 18. mája 2005, resp. sp.zn. Sro 4397/B z 19. mája 2005) a Krajským súdom v Bratislave (sp.zn. 3Cob 389-390/2006). Uznesením zo dňa 5. júna 2012, č.k. 25C/70/2008-266 Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) konanie v časti uplatneného úroku z omeškania v rozsahu špecifikovanom vo výroku predmetného uznesenia podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O.s.p.“) zastavil. Uznesením zo dňa 20. júna 2012, č.k. 25C/70/2008-277 okresný súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že „z konania vystupuje spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Košická 37, (podľa aktuálneho stavu Limbová 3, Limbach) IČO: 31 342 841 a na jej miesto vstupuje do konania Mgr. Ing. C. E..

2. Rozsudkom z 10. septembra 2012, č.k. 25C 70/2008-297 okresný súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. V odôvodnení predmetného rozsudku uviedol, že vykonal dokazovanie, vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti (§ 132 O.s.p.) a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, pretože žalobca nepreukázal tvrdenie uvedené v žalobe, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora JUDr. L. Jakubca, spočívajúceho vo vydaní exekučného príkazu na predaj jeho obchodného podielu v spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., a nezákonných rozhodnutí Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave, uvedených v žalobe, nemohol podnikat'. Zdôraznil, že túto skutočnosť (nepreukázanie tvrdení uvedených v žalobe) treba vnímať v kontexte s uznesením registrového súdu zo dňa 18. mája 2005, sp.zn. Sro 4397/B, podľa ktorého sa v obchodnom registri v časti spoločník mal síce uskutočniť výmaz spoločníka spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., Ing. C. E. (z dôvodu exekúcie na jeho obchodný podiel), avšak práve v dôsledku odvolania žalobcu, ako aj samotnej spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. a následného zrušenia predmetného uznesenia uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. novembra 2005, sp.zn. 3Cob 206/2005, nenadobudlo uznesenie registrového súdu sp.zn. Sro 4397/B zo dňa 18. mája 2005 právoplatnosť, preto nedošlo k výmazu Ing. C. E. ako spoločníka obchodnej spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., ani k výmazu samotnej spoločnosti z obchodného registra. V uvedenej súvislosti okresný súd uviedol, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia uvedené v žalobe, že mu vznikol nárok na ušlý zisk v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora JUDr. L. Jakubca a Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave, argumentujúc tým, že „spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. nemohla podnikat' a uzatvárať nové zmluvné kontrakty, že nemohla akceptovať ponuku spoločnosti R.O.D.I.N.G. spol. s r.o. zo dňa 24. februára 2006 na odkúpenie jej obchodného podielu zahŕňajúcej okrem iného aj možnosť výstavby polyfunkčného objektu na F. financovanú z prostriedkov získaných od Tatra banky, a.s. podľa záväznej úverovej ponuky zo dňa 26. 1. 2005“. V uvedenej súvislosti okresný súd ďalej uviedol, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal splnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, keď predovšetkým nepreukázal vznik škody vo forme ušlého zisku, v dôsledku čoho posúdil okresný súd nárok žalobcu ako nedôvodný a žalobu zamietol. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa žalobca odvolal.

2.1. Odvolaním napadol pôvodne v žalobe označený žalobca aj uznesenie zo dňa 2. februára 2012, č.k. 25C/70/2018-181, ktorým okresný súd rozhodol tak, že pôvodne v žalobe označenému žalobcovi - spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., uložil povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 15 €, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že štatutárny zástupca žalobcu požiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní odročenom dňa 5. decembra 2011 na deň 30. januára 2012, a to v deň konania pojednávania (30. januára 2012), bez splnenia podmienok na odročenie pojednávania. Žalovanej, ktorej zástupca sa na pojednávanie dostavil, vzniklo tak v zmysle § 147a ods. 1 O.s.p. právo na zaplatenie sumy 15 €, ktoré jej bolo odvolaním napadnutým uznesením okresného súdu priznané.

2.2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 9. apríla 2013 sp.zn. 5Co 654/2012 odvolaním napadnutý rozsudok a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení predmetného rozsudku odvolací súd uviedol, že okresný súd vykonal vo veci v potrebnom rozsahu dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že by mu v dôsledku v žalobe tvrdených skutočností vznikol nárok na ušlý zisk. Zdôraznil (rovnako ako súd prvej inštancie), že podľa uznesenia „registrového súdu“ zo dňa 19. mája 2005, sp.zn. Sro 4397/B sa síce v časti spoločník mal uskutočniť výmaz spoločníka spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., Ing. C. E., avšak k predmetnému výmazu v skutočnosti nikdy nedošlo, keďže uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, a to v dôsledku odvolania žalobcu, ako aj spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. a následnému zrušeniu predmetného uznesenia Krajským súdom v Bratislave uznesením zo dňa 30. novembra 2005, sp.zn. 3Cob 206/2005. Zdôraznil, že „rozhodnutia vydané na návrh súdneho exekútora majú konštitutívny charakter, preto až nadobudnutím ich právoplatnosti (v danom prípade nadobudnutím právoplatnosti uznesenia o výmaze spoločníka spoločnosti VENUS

PROJECT Slovakia s.r.o., Ing. C. E. z obchodného registra) dochádza k právnym následkom nimi zamýšľaným“. Pokiaľ ide o odvolanie proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 2. februára 2012, č.k. 25C/70/2008-181, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť v zmysle ustanovenia § 147a ods. 1 O.s.p. žalovanej sumu 15 € 25C/70/2008-181, odvolací súd v odôvodnení predmetného rozsudku uviedol, že v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky na postup podľa § 147a ods. 1 O.s.p., preto aj uvedené odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

2.3. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, kde uviedol, že dovolaním napadnutý rozsudok nie je vecne správny, pretože spočíva na nesprávnom právnom posúdení uplatneného nároku. Ďalej uviedol, že rozsudok nie je presvedčivo a vyčerpávajúco odôvodnený, preto „odporuje procesnému právu“, konkrétne ustanoveniu § 157 ods. 2 O.s.p., v dôsledku čoho mu bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodil žalobca z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a podľa obsahu dovolania aj z § 238 C.s.p. a navrhol, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; zároveň navrhol zrušiť aj uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 25C/70/2008-181 z 2. februára 2012 a rozsudok č.k. 25C/70/2008-297 z 10. septembra 2012.

3. Uznesením zo dňa 23. apríla 2012, č.k. 25C/70/2018-216 okresný súd (opakovane, avšak vo vzťahu k inému odročenému pojednávaniu) rozhodol tak, že pôvodne v žalobe označenému žalobcovi - spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., uložil povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 15 €, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že žalovanej priznal právo na zaplatenie sumy 15 € v zmysle § 147a ods. 1 O.s.p., pretože pojednávanie nariadené na deň 16. apríla 2012, na ktoré sa zástupca žalovanej dostavil, muselo byť z dôvodu neúčasti štatutárneho zástupcu žalobcu, (ktorý v deň konania pojednávania požiadal faxovým a emailovým podaním o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní) odročené bez prejednávania veci. Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa žalobca odvolal. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30. novembra 2015 sp.zn. 4Co/500/2013 odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení predmetného uznesenia odvolací súd uviedol, že sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nebola dodržaná lehota tri dni pred nariadeným termínom pojednávania na ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní v zmysle § 147a ods. 4 O.s.p. Oneskorené podanie ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní malo za následok odročenie pojednávania bez meritórneho prejednávania veci a uloženie povinnosti uhradiť protistrane sumu 15 €. V uvedenej súvislosti odvolací súd uviedol, že odvoláciu námietku, že ide o šikanózne ustanovenie, nepovažoval za opodstatnenú, rovnako ako nepovažoval za opodstatnenú odvoláciu námietku o nedostatočnom odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia okresného súdu, preto ho ako vecne správne potvrdil.

3.1 Proti predmetnému uzneseniu odvolacieho súdu podal pôvodne v žalobe označený žalobca - spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. dňa 8. februára 2016 dovolanie, kde uviedol, že dovolanie podáva z toho dôvodu, že súd prvej inštancie (a následne aj odvolací súd, ktorý uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil) vec nesprávne právne posúdil, keď považoval za opodstatnené uložiť mu povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 15 €, pričom neskúmal, či uložená povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 15 € nebude mať na neho likvidačný charakter, resp. či takéto plnenie nebude nemožné. Okrem nesprávneho právneho posúdenia namietal v dovolaní aj nedostatočné, formalistické a arbitrárne odôvodnenie dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a navrhol, aby ho dovolací súd zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu uviedla, že v prípade potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu je dovolanie prípustné len ak napadnuté rozhodnutie trpí vadami podľa § 237 O.s.p., čo v danom prípade nie je splnené, pretože námietka žalobcu týkajúca sa nedostatočného odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, je neopodstatnená.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu s vysokoškolským

právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ C.s.p.), v ktorej neprospech bolo dovolaním napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu proti dovolaním napadnutému rozsudku odvolacieho súdu treba ako neprípustné z nižšie uvedených dôvodov odmietnuť. Pokiaľ ide o dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu zo dňa 30. novembra 2015, sp.zn. 4Co/500/2013, dovolací súd dospel k záveru, že toto dovolanie je potrebné odmietnuť z toho dôvodu, že nebolo podané na to oprávnenou osobou, keďže v čase podania dovolania už spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., (ktorá dovolanie podala) nebola stranou sporu (uznesenie okresného súdu zo dňa 20. júna 2012, č.k. 25C/70/2008-277).

6. Z obsahu dovolaní je zrejmé, že dovolateľ sa dovolal ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované“. Z citovaného ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C.s.p. je zrejmé, že pokiaľ bolo dovolanie podané za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku, potom jeho účinky zostali zachované aj po nadobudnutí účinnosti nového procesnoprávného kódexu - Civilného sporového poriadku. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, predpoklady jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. v znení platnom a účinnom v čase podania dovolania. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základného princípu Civilného sporového poriadku o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane legitímnych očakávaní sporových strán o zachovaní kontinuity dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej právnej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C.s.p.), a tiež základného princípu o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

7. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a dôvody prípustnosti proti uzneseniu vymedzoval § 239 O.s.p. Dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bolo prípustné vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

8. V preskúmvanej veci napadol dovolateľ dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie a uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 2. februára 2012, č.k. 25C/70/2008-181. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúce proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach §§ 237 a 238 O.s.p.; podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach §§ 237 a 239 O.s.p.

9. Pokiaľ ide o skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska § 238 O.s.p., dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania podľa § 238 O.s.p. v danom prípade neprichádza do úvahy, pretože dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nie je rozsudok, ktorým by odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ani rozhodnutie, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od už v tejto veci vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nie je ani potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného právneho významu, ani rozsudok, ktorým by odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, vo výroku ktorého súd prvej inštancie vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 zák.č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov dovolanie proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 238 O.s.p. nie je prípustné, rovnako ako nie je prípustné (v časti potvrdzujúcej uznesenie o uložení povinnosti zaplatiť žalovanej 15 € v zmysle § 147a ods. 1 O.s.p.), pretože sa nejedná o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1,2 O.s.p.

10. Dovolanie proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu by bolo teda prípustné len v tom prípade,

ak by konanie malo niektorú z väd taxatívne uvedených v ust. § 237 ods. 1 písm. a) až g) O.s.p. (tzv. zmätočnosťnú vadu). K týmto vädám prihliada dovolací súd podľa § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. z úradnej moci. Takúto vadu konania ale dovolací súd nezistil. Žalobca v dovolaní tvrdil, že dovolaním napadnutý rozsudok je a) nedostatočne odôvodnený a že b) odvolací súd vec nesprávne právne posúdil.

11. Nesprávne právne posúdenie veci je činnosť súdu, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje nesprávne právne závery a nesprávne aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je teda vo svojej podstate chybná aplikácia práva na (vykonaným dokazovaním) zistený skutkový stav, ku ktorej dochádza: a) ak súd nepoužil správny právny predpis, b) ak použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval alebo c) ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie je relevantným dovolacím dôvodom len v prípade procesne prípustného dovolania; samo osebe prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 O.s.p. nezakladá. Uvedené (za bodkočiarkou) sa týka aj nesprávneho vyhodnotenia dôkazov. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z dôkazov, táto skutočnosť sama o sebe ešte prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 O.s.p. nezakladá.

12. Pod procesnou vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie.

13. V súvislosti s ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. žalobca v dovolaní namietal, že rozsudok odvolacieho súdu je arbitrárny a nedostatočne odôvodnený. Podľa stanoviska, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu 3. decembra 2015 a je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods.1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.

14. V zmysle citovaného stanoviska bola vada nepreskúmateľnosti rozhodnutia namietaná dovolateľom považovaná za tzv. inú vadu konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorá však v súlade s doterajšou konštantnou judikatúrou najvyššieho súdu prípustnosť dovolania nezakladala (pozri napr. sp.zn. 3 MCdo 16/2008 a 6 Cdo 84/2010, 5 MCdo 10/2010, 3 Cdo 166/2012, 4 Cdo 107/2011).

15. Nepreskúmateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu by mohla zakladať vadu v zmysle § 237 ods.1 písm. f/ O.s.p. v tom prípade, ak by toto rozhodnutie ako celok neobsahovalo vôbec žiadne odôvodnenie, prípadne vtedy, ak by odôvodnenie malo také zásadné nedostatky, ktoré sa svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi následkami blížia k „justičnému omylu“. Po preskúmaní spisu dovolací súd nezistil, že by v prejednávanej veci bol dôvod pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016. Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu či už vo vzťahu k správnosti záverov odvolaním napadnutého rozsudku alebo uzneseniu okresného súdu, ktoré odvolací súd ako vecne správne potvrdil obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy oboch inštancií dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

16. Keďže prípustnosť dovolania proti rozsudku nemožno v danom prípade vyvodíť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani tzv. zmätočnosťné vady uvedené v ustanovení § 237

O.s.p., najvyšší súd dovolanie žalovaného proti dovolaním napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p. ako neprípustné odmietol; proti uzneseniu odvolacieho súdu sp.zn. 4Co/500/2013 zo dňa 30. novembra 2015 dovolací súd dovolanie odmietol, tak ako bolo vyššie uvedené, podľa ustanovenia § 447 písm. b/ C.s.p.

17. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ustanovenia § 453 ods. 1 C.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože v dovolacom konaní úspešnej žalovanej preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.